

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed udtale min Glæde over, at man fra Socialdemokratiets Side i nogen Grad har haft Øjnene aabne for dette Forhold. Jeg læste med stor Interesse det ærede Medlem Hr. J. P. Jensens Udtalelser under Finanslovbehandlingen, hvor det ærede Medlem ganske gav mig Ret i mine Betragtninger angaaende dette Forhold. Jeg tror, at der indenfor Socialdemokratiet fra mange forskellige Sider gør sig et lignende Syn paa denne Sag gældende. Der er sikkert ogsaa i det, man i Øjeblikket gør, noget galt. Man anvender mange for mange Penge til Opførelse af Bygninger og tager derved hele Grundlaget bort for disse Brugs fremtidige Bestaaen. Dette at opføre Bygninger til tre Gange selve Jordens Værdi er en Letsindighed, som vil straffe sig ud i Fremtiden. Jeg for min Part tror absolut ikke, at det er nødvendigt. Det maa være muligt for disse Mennesker at nøjes med betydelig mindre og mindre kostbare Bygninger. Jeg har hørt mange Udtalelser om, at dersom de stod frit i dette Forhold og havde en bestemt Kapital at gaa ud fra som Basis for deres Jordbrug, saa skulde de nok nøjes med at opføre Bygninger til betydelig mindre Værdi end de Bygninger, der nu opføres paa Statens Brug. Jeg tror netop, at det Lovforslag, vi nu staar overfor, vil bevirke, at de Mennesker, som faar disse Laan af Staten til en Værdi af 22 000 Kr. med et direkte Statstilskud paa 6 000 Kr., skal vide at vise, at de skal oprette Husmandsbrug med lige saa gode Bygninger, i hvert Fald hvad Formaalet angaar, som dem, der nu er byggede for Eksempel paa Egholm, men til saa meget mindre Pris, saa der virkelig er en meget bedre Basis for disse Brugs Eksistens i Fremtiden end for de andre.

Jeg sagde i Gaar, og det vil jeg gerne gentage her, at man kan lige saa godt, naar man behandler en Sag, se Forholdene, som de virkelig er, for derudfra at komme til et bedre Resultat end det, man hidtil har opnaaet, og til en Forbedring af det, man før har vedtaget. Jeg tror, det vil være heldigt, om Befolkningen ude i Landet vilde lytte til den Forhandling, der her finder Sted, til de Røster, der nu høres fra Partiet Venstre, og til de Advarsler, der lyder fra den nuværende Landbrugsminister, om ikke

letsindigt at gaa til at bruge Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje og dermed berede sig meget ringe Eksistensmuligheder i Fremtiden, men derimod benytte denne Lov, hvorefter det staar dem frit at anvende de af Staten bevilgede Laan paa den Maade, de selv synes er bedst. Det skal da nok gaa saaledes, at der vil komme Mennesker frem i Massevis og benytte denne Lov og ved Benyttelsen af den vise, hvor slet Loven om Vilkaar for Salg af Jorder i offentligt Eje er.

Niels Frederiksen: Jeg skal i det væsentlige indskrænke mig til at svare paa det Angreb, som det ærede Medlem Hr. Ulrich atter i sin sidste Tale rettede mod mig. Han sluttede med at sige, at man gjorde klogt i at se Sandheden lige i Øjnene, se Forholdene, som de er. Jeg maa tilstaa, at hans Angreb mere mindede om en Mand, der slaar om sig i Blinde og rammer, hvor det bedst træffer sig. Det ærede Medlem slog til Lensnævnet, til Amtshusmandsbrugskommissionerne, til Jordlovsudvalget og med en god Villie til mig i Særdeleshed, og sit Angreb støtter det ærede Medlem paa et Besøg, han har foretaget paa Egholm. Han har besøgt en Del af Parcellisterne og faaet nogle Oplysninger om deres Forhold, og ud af disse bryder han Staven over Loven af 4. Oktober 1919. Jeg tænker, at Parcellisterne paa Egholm, da de fik dette Besøg, har kunnet mærke paa det ærede Medlem, at han kom for at vise dem sit kærlige Sindelag, og har forstaaet, at han gerne vilde have, at de, han besøgte, var dem, der var mest ilde farne. Naar man kommer for at søge Oplysninger i en bestemt Hensigt, skinner dette meget ofte igennem; man er ikke helt i Stand til at kunne tilsløre denne Hensigt. Jeg tror ogsaa, at Parcellisterne paa Egholm har bidraget deres bedste til, at det ærede Medlems Sindsstemning ikke skulde blive forandret ved det Besøg, han foretog dernede.

Imod dette Udgangspunkt stiller jeg de Oplysninger, jeg har indhentet; jeg har besøgt samtlige Parcellister paa Egholm Koloni, jeg har bedt dem om Oplysninger om deres økonomiske Stilling som Helhed og bedt dem egenhændig underskrive paa, at de Oplysninger, de gav mig til Aflevering til den højttærede Landbrugsminister, var